

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Quàm graüter Aegyptiorum contumacia & impietas aquis sit punita?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

agens de scriptoribus Ethnicis: *Factum esse diluuium ad perdendam, tollendamq; ex orbe malitiam, inter omnes constat.* Multa homines corporum vitia solent aquis curare; an non aquis Deus curet vitia animorum? Curat enim, dum castigat. Quippe vnus supplicium, alterius est exemplum. Enimuerò etiam diluuium illud plus fuit, quàm supplicium & exemplum, quia remedium quoq; nonnullis fuit, vt D. Hilario videtur. Neq; omnes diluuiò submersos æternum perijsse, piè creditur, & D. Petro conuenienter, de Christo ita loquenti: *In quo & his, qui in carcere erant, spiritibus prædicauit, qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam, in diebus Noè.* Licet enim riserint Noè pœnitentiæ opera, prædicantem increduli, & mille confixerint sarcasmis, nullum diluuium futurum putantes; credibile tamen est, tandem ipsius rei prædictæ præsentè, & ante oculos versante periculo, multos commonitos, ad seriam pœnitentiam conuersos esse, & de scopulo lachrymas antè, in assurgentes aquas profudisse, quàm aquam ipsi haurirèt, & ab aqua haurirètur. *Es lehret einer schon schwimmen / wañ ihm das Wasser in das Maul geht.* Adeò, etiam per aquas, velut inter aurum & sil, bonos à malis, pœnitentes ab impœnitentibus discriminauit mundi Gubernator.

Quod etiam postea euenit, quando, Israelitis in littus egressis, serui Dei incolumes euaserunt; exercitus autem Ægyptiorum omnis, cum quadrigis & caballis suis, in Erythræo mari, relabentibus aquarum cumulis inuolutus obrutusq; est, socio exilij & a chore Pharaone. Nimirum grande pondus est impietas, vsque in Tartari ima, & ad barathrum vltimum deprimit præuaricatores. Hinc Ægyptij *submersi sunt, quasi plumbum, in aquis vehementibus:* Israëlita autem inter fluctus, tanquam per muros solidissimè stantes, sicci, indemnesq; transierunt. Ante hanc vltimam & capitalem Ægyptiorum cladem, multæ monitiones diuinæ præcesserunt, inter quas etiam plagæ extiterè, quarum prima fuit illa aquarum in sanguinem conuersio. Siquidem Moyses *eleuans virgam, percussit aquam fluminis, coram Pharaone, & seruis suis: quæ versa est in sanguinem.* Multis de caussis hæc plaga fuit atrox. 1. Quia omnes Ægypti aquæ, vbicunq; demum extiterint, sunt corruptæ, atq; in sanguinem commutatæ, qui velut è vulnere diuinæ percussionis effluxit.

c. 5. Lactanc^o
lib. 2. cap. 10.

S. Hilari. in
Psalm. 118.
1. Petro 3.

IV.
Exod. 14.

Exod. 15. 10.

Exod. 15. 30.

effluxit. Sic enim enucleatè mandauerat DEVS. *Extende manum tuam super aquas Egypti, & super fluuios eorum, & riuos, ac paludes & omnes lacus aquarum, ut vertantur in sanguinem, tam in ligneis vasibus, quam in saxeis.* 2. Quia etiam terra Gessen, etsi Israëlitis pueros latentes fuderit, Ægyptijs tamen luridum sanguinem propinauit. Nam *fuit sanguis in tota terra Egypti.* Et quidem septem diebus sanguinem, loco aquarum, repperunt. *Impleti sunt septem dies, postquam percussit Dominus flumem.* 3. Quia tristes inde confecti sunt effectus. Vt enim sanguis, extra corpus animalis, diu, sine corruptione, non permanet; ita illico, fontes, & lacus, & fluuii computruerunt. 4. Quia ex hac putredine pisces, qui erant in flumine, mortui sunt. 5. Quia aquæ ad potum ineptæ ac perniciosæ factæ, ingenti Ægyptios siti cruciauerunt. 6. E tot piscibus mortuis fœtor ingens extitit, qui vnà cum tabo sanguinis Mephitim Acheronticam expirauit. Vnde aër infectus intolerabili miseros inedia affecit. 7. Sordibus quoque omnia fœdata sunt, nihil enim inquinatis aquis, aut putrefacto sanguine mundari, sed inquinari duntaxat poterat. 8. Ad sitim fames accessit. Ait enim Scriptura, mortuos esse omnes pisces, qui erant in aquis, ob putredinem scilicet aquarum, & sanguinis partim crassitiem, partim caliditatem. Piscium autem vsus erat vulgatissimus, & communissimus cibus Ægyptiorum, tum propter copiam, tum propter pretij vilitatem; ob quam & ipsi Hebræi, in solitudine dicebant: *Recordamur piscium, quos, in Egypto, comedebamus gratis.* 9. Ne sibi enecarentur, Foderunt omnes Ægyptij, per circuitum fluminis, aquam, ut biberent: non enim poterant bibere de aqua fluminis. Itaque fodiendo se maccrarunt. Et pro quàm dulci potu? *Aqua*, inquit Thostatus, quam Ægyptij fodiebant circa flumen, non erat vera aqua, sed erat sanguis, qui de sanguine fluminis promanans, subterraneo meatu, per arenas colabatur, & attenuabatur, & purgabatur; aliquantulum perdens sanguinis crassitiem & colorem, & saporem. Solet enim color, & sapor aquarum mutari, excolatione, & propter terras, quas pertransseunt; ut aqua saluginosa, vel amara perdit saporem illum, transiens per aliam terram, vel in toto, vel in parte. Idem manifestum fit frequentibus experimentis, in aqua marina, qua salsa est; infusa enim in vasa quadam cerea, exuons salcedinem fit dulcis ac potabilis, *cera videlicet salcedinem ebibente*

atq.

Num. 11.
Exod. 7. 24.
Thostat. in
c. 7. Exodi.

arg. confumente. Illum igitur sanguinem percolatum, & ad similitudinem aqua per ductum, ob idq. tolerabilem in potu, bibebant Aegyptij.

Quam autem suavis, aut sanus fuerit ille potus, facile est diuinare. Haud vtiq. paulo suavior, quam Charontis nectar, quod ille è Stygia haurit palude. Legimus, & audiuius sæpe, fœdissima quæque, sitis necessitate adactos homines, bibisse; aut fame urgente abominanda comedisse. Quod & Scriptura testatur, in qua ille ait: *Quæ prius nolebat tangere anima mea, nunc, præ angustia, cibi mei sunt.* scilicet anima esurienti, etiam amara dulcia videntur. Quare percolatæ licet, tamen sanguinæ aquæ, etiam Aegyptijs necessitate quadam sapere debuerunt; neq. enim verè sapere potuerunt. Rectè igitur huius plagæ acerbiteratorem descripsit Philo, quando Nili in sanguinem descripsit commutationem, addiditque: *Idem in stagnis, fossis, puteis, fontibus, & omnibus Aegyptijs aquis euenit, ut, deficiente aqua potabili, ripas nemo peteret: & nouas venas aperietibus, pro limpido liquore, sanguis emicaret, tanquam è vulnere. Piscium quoq. genera extincta sunt, cuncta vitali facultate versa in pestiferam; ut fœtore complerentur omnia, putrescentibus simul tot corporibus. Hominum quoq. siti enectorum magnus numerus jacebat in trinijs; non sufficientibus domesticis ad sepultura officia.* Itaque plagæ huius grauitatem, sanguis ipse significauit, & tam densa funera, vt deessent vespillones, aut, qui cadauera sepelirent.

Sensit hunc ictum Pharaon, non sensit causam, non agnouit iram Numinis. In duritie perstitit. Iustè agis cum injusto, ô Dvs. *Auferuntur iudicia tua à facie eius.* Hinc impatientia, querelæ, furor, atque ex ipsa medicina morbi incrementum. Fuère tamen vel istius quoque plagæ per aquas illatæ causæ æquissimæ, & iustitia cum Deo fecit. 1. *Quoniam, vt ait Philo, Aegyptij, præ cæteris rebus, honorabant aquam, tanquam rerum omnium primam, & principium; idcirco Deus eam primo ad castigandos, plectendosq. noxios adhibuit.* 2. *Quoniam Aegyptij varias execrandæ impietatis cærimonias in Nilo, celebrare consueuerant, vt ibi Apim colerent, & adorarent crocodilos, cum Deo igitur aquæ stare debebant, contra Deum adhibitæ.* 3. *Quoniam Aegyptij Nilo ipsi, ob aliarum aquarum penuriam, & plurima huius fluminis commoda, diuinos honores sacrilegè tribuerunt. Hanc causam indicans*

Theo-

V.

Iob. 6.

Phil. lib. 1. de vita Moyfis.

VI.

Psal. 94.

De hoc cultu Solin. c. 35. & Plin. lib. 8. cap. 46.

Theo-